Motie: Uitzonderlijk kostbare casuïstiek jeugdzorg

Niet alleen een lokale of regionale verantwoordelijkheid, maar nadrukkelijk ook een landelijke verantwoordelijkheid

Constaterende dat:

- Gemeenten op grond van de Jeugdwet verantwoordelijk zijn voor het bieden van passende jeugdhulp aan jeugdigen en gezinnen die daarop zijn aangewezen;
- Zich in gemeenten incidenteel zeer complexe en uitzonderlijk kostbare casuïstiek kan voordoen, waarbij de kosten voor één casus kunnen oplopen tot meer dan een miljoen euro per jaar;
- Dat de sturingsmogelijkheden op dergelijke casuïstiek voor gemeenten zeer beperkt zijn;
- Dergelijke casussen een zeer grote druk kunnen leggen op de gemeentelijke begroting, aangezien een enkele casus een substantieel beslag kan leggen op het begrote jeugdzorgbudget. Bij kleine en middelgrote gemeenten kan het hierbij gaan om zelfs 20% van het begrote jeugdzorgbudget;
- De financiële gevolgen van deze individuele casussen niet in verhouding staan tot de financiële draagkracht van gemeenten;
- De Deskundigencommissie Hervormingsagenda Jeugd onder voorzitterschap van Tamara van Ark heeft geconcludeerd dat de financiële risicoverdeling tussen Rijk en gemeenten herijkt moet worden en dat de financiële druk op gemeenten een risico vormt voor een houdbaar jeugdstelsel.

Overwegende dat:

- Gemeenten zich onverminderd verantwoordelijk voelen voor jeugdigen en gezinnen die intensieve en kostbare ondersteuning nodig hebben;
- Geen enkele jeugdige of gezin verstoken mag blijven van noodzakelijke ondersteuning vanwege financiële overwegingen;
- Gemeenten tegelijkertijd verantwoordelijk zijn voor de beschikbaarheid van voorzieningen en dienstverlening voor al hun inwoners;
- Het onaanvaardbaar is dat één of enkele uitzonderlijke casussen leidt tot een zodanige aanslag op de gemeentebegroting dat andere voorzieningen, preventieve activiteiten of ondersteuning voor inwoners onder druk komen te staan;
- Binnen veel jeugdzorgregio's reeds sprake is van aanzienlijke financiële druk op de gemeentelijke begrotingen en jeugdzorgbudgetten;
- Solidariteit tussen gemeenten binnen een jeugdzorgregio een belangrijk uitgangspunt is, maar geen structurele oplossing biedt wanneer alle deelnemende gemeenten tegelijkertijd worden geconfronteerd met oplopende kosten en financiële tekorten;
- Het verschuiven van de lasten van uitzonderlijk dure individuele casuïstiek tussen gemeenten de onderliggende problematiek niet oplost, maar slechts herverdeelt;
- Het daarom niet redelijk is om de financiële gevolgen van zeer kostbare individuele jeugdzorgdossiers uitsluitend neer te leggen bij gemeenten of jeugdzorgregio's;
- Deze problematiek vraagt om landelijke risicodeling, passend bij de uitzonderlijke aard en omvang van dergelijke zorgtrajecten.

- De huidige risicoverdeling tussen gemeenten en het Rijk onvoldoende rekening houdt met de financiële impact van extreem kostbare individuele jeugdzorgtrajecten, zoals de Deskundigencommissie Hervormingsagenda Jeugd (commissie Van Ark) ook heeft geconstateerd in haar advies “Groeipijn” (2025).

En verzoekt het bestuur van de VNG om:

- Zich ervoor in te zetten dat het risico van financiële ontwrichting door individuele casuïstiek niet langer bij afzonderlijke gemeenten of jeugdzorgregio’s wordt neergelegd;
- Namens alle gemeenten krachtig te pleiten voor een landelijk financieel vangnet voor uitzonderlijk dure jeugdzorgcasuïstiek;
- Uit te dragen dat regionale solidariteit tussen gemeenten waardevol is, maar ontoereikend wanneer de financiële positie van gemeenten breed onder druk staat;
- De aanbevelingen van de commissie Van Ark over de herijking van financiële risicoverdeling expliciet te verbinden aan de problematiek van zeer kostbare individuele jeugdzorgdossiers.

En gaat over tot de orde van de dag.

Ondertekening

Namens het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Kaag en Braassem,

Wethouder M. van Sandick